

Sprawozdanie z działalności Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we Wrocławiu za rok 2021

Inspekcja Handlowa jest wyspecjalizowanym organem kontroli powołanym do ochrony interesów i praw konsumentów oraz interesów gospodarczych państwa.

Inspekcja działa na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1706).

Działalność Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we Wrocławiu wytyczały ustalone przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie Plany kontroli Inspekcji Handlowej na rok 2021 oraz kontrole własne i interwencyjne.

Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej we Wrocławiu wraz z Delegaturami w Legnicy, Jeleniej Górze i Wałbrzychu przeprowadzał kontrole następujących zagadnień:

- legalności i rzetelności działania przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie produkcji, handlu i usług,
- spełniania wymagań zasadniczych lub innych wymagań określonych w dyrektywach nowego podejścia,
- spełniania ogólnych wymagań bezpieczeństwa produktów,
- w zakresie innych produktów nieżywnościowych i usług,
- jakości paliw.

Wśród zagadnień objętych kontrolą w 2021 r. znalazły się:

1. Kontrola produktów:

- Kontrola spełniania przez wyroby wymagań lub stwarzania przez wyroby zagrożenia w rozumieniu ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz kontrola wyrobów w zakresie zgodności z zasadniczymi lub innymi wymaganiami w rozumieniu ustawy o systemie oceny zgodności:

W toku kontroli zastosowanie mają następujące przepisy:

1. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L 169/1) ,
2. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r., poz. 5),
3. Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 155 ze zm.).

Do zadań Inspekcji Handlowej należy, m.in. kontrola pod kątem spełniania przez wyroby wymagań lub stwarzania przez nie zagrożeń, dla których mają zastosowanie rozporządzenia wykonawcze wydane na podstawie art. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L 169/1), który to akt uchylił z dniem 16 lipca 2021 r. przepisy dotyczące nadzoru rynku, do tej pory ustanowione rozporządzeniem Parlamentu i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającym wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93. Ustawa o systemach oceny zgodności zapewnia spójność polskich przepisów z systemem europejskim. Wdraża unijne dyrektywy sektorowe i obejmuje takie grupy produktów, jak np. dotyczące urządzeń ciśnieniowych i zespołów urządzeń ciśnieniowych, dozowników aerozoli, szkła kryształowego, sprawności dla nowych kotłów wody gorącej opalanych paliwem płynnym lub gazowym, etykietowania materiałów używanych w głównych częściach składowych obuwia przeznaczonego do sprzedaży konsumentom, odnoszących się do paczkowania według masy i objętości niektórych produktów w opakowaniach jednostkowych, odnoszących się do jakości benzyny i olejów napędowych, ograniczeń w emisji lotnych związków organicznych w wyniku stosowania rozpuszczalników organicznych w niektórych farbach i lakierach oraz produktach do odnawiania pojazdów, dotyczących maszyn, baterii i akumulatorów, stosowania ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), bezpieczeństwa zabawek, wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią, dotyczące produktów kosmetycznych, ograniczenia stosowania niektórych substancji w sprzęcie elektrycznym i

elektronicznym, nazewnictwa włókien tekstylnych oraz etykietowania i oznakowywania składu surowcowego wyrobów włókienniczych, dotyczące zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych, dotyczące prostych zbiorników ciśnieniowych, sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia, urządzeń ciśnieniowych, środków ochrony indywidualnej, urządzeń spalających paliwa gazowe, etykietowania energetycznego. Zakres kontroli obejmuje zarówno zgodność wyrobów, jak i wykonywanie przez podmioty gospodarcze obowiązków określonych w ustawie, w szczególności tych, których niedopełnienie jest sankcjonowane karą pieniężną przewidzianą w ustawie. Celem kontroli jest sprawdzenie i ocena, czy wprowadzone do obrotu wyroby spełniają wymagania określone w przepisach poszczególnych rozporządzeń wykonawczych oraz czy wypełniane są przez podmioty gospodarcze obowiązki określone w ustawie w zakresie, w jakim dotyczą: wyrobów, deklaracji zgodności, oznakowania znakiem CE, innym oznakowaniem (jeżeli jest wymagane), informacji identyfikujących wyroby, informacji identyfikujących producenta i importera, dołączonych do wyrobów instrukcji, informacji, w tym dotyczących bezpieczeństwa użytkownika, w szczególności ostrzeżeń oraz wymaganych etykiet, ewidencji skarg dotyczących wyrobów.

Do kontroli spełniania przez wyroby wymagań zasadniczych, szczegółowych lub innych wymagań zastosowanie mają rozporządzenia wykonawcze wydane na podstawie nadal obowiązujących przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku o systemie oceny zgodności i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L 169/1), w odniesieniu, m.in. maszyn. Celem kontroli jest, m.in. sprawdzenie i ocena, czy wprowadzone do obrotu np. maszyny - elektronarzędzia lub środki ochrony indywidualnej oferowane konsumentom, spełniają wymagania określone w rozporządzeniach Ministra Gospodarki, w zakresie w jakim dotyczą wyrobów, dołączania instrukcji użytkownika w języku polskim, posiadania przez wyroby ważnych certyfikatów oceny typu WE, wystawiania deklaracji zgodności WE.

Działania kontrolne obejmujące wyżej wymienione dwa reżimy prawne w roku ubiegłym prowadzono na terenie całego województwa dolnośląskiego.

W 2021 r. w oparciu o programy kontroli opracowane przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie realizowano następujące tematy kontrolne:

1. Kontrola zabawek (bezpieczeństwo chemiczne – ftalany, zabawki wykonane lub zawierające materiały, których mogą być użyte substancje zmiękczające, np. lalki, figurki, skakanki, piłki, piszczki, zabawki do zabawy w piasku i wodzie, zasilane energią elektryczną, posiadające specyficzne właściwości mechaniczne takie jak powiększanie objętości, zawierające małe elementy).
2. Kontrola kotłów na paliwo stałe i kotłów na paliwa ciekłe i gazowe (w ramach ekoprojektu – emisja zanieczyszczeń).
3. Kontrola bezpieczeństwa domowego sprzętu elektrycznego (ładowarki, zasilacze).
4. Kontrola etykiet energetycznych (artykuły gospodarstwa domowego – pralki i pralko-suszarki, urządzenia chłodnicze i zmywarki).

Efektom przeprowadzonych kontroli było stwierdzenie różnych nieprawidłowości, tj.:

- niespełnianie istotnych wymagań lub stwarzanie zagrożeń przez wyroby,
- niezgodności z zasadniczymi lub innymi wymaganiami,
- nieprawidłowego oznakowania CE lub jego braku,
- nieprawidłowo sporządzonej deklaracji zgodności lub jej braku,
- innych – brak wymaganych informacji, ostrzeżeń itp.

Przepisy ustawy o systemie oceny zgodności i nadzoru rynku wprowadziły przewidując sankcje karne, w przypadku stwierdzenia, że produkt nie spełniał wymagań. O naruszeniu powiadamiane są organy ścigania, które prowadzą postępowanie karne, następnie o wysokości grzywny decyduje sąd powszechny. W przypadku stwierdzenia wyrobów, które nie spełniają wymagań niepowodujących poważnego zagrożenia, czyli mających niewielki wpływ na bezpieczeństwo użytkownika, których wyeliminowanie jest stosunkowo łatwe, np. poprzez uzupełnienie oznakowania, ostrzeżeń itp., wojewódzki inspektor kieruje do wprowadzającego do obrotu lub do pierwszego dystrybutora na terenie Polski wnioski o usunięcie niezgodności lub wycofanie z obrotu oraz przedstawienie dowodów podjętych działań, na zasadzie dobrowolności. Jeśli przedsiębiorca nie podejmie działań dobrowolnych w wyznaczonym terminie i nie usunie niezgodności, wówczas wojewódzki inspektor przekazuje akta kontroli do organu nadzoru w celu wszczęcia postępowania administracyjnego na podstawie przepisów ustawy o systemie oceny zgodności. O każdym

przypadku popełnienia przestępstwa określonego w przepisach ustawy wojewódzki inspektor, który przeprowadził kontrolę ma obowiązek zawiadomić właściwy organ ścigania.

Na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zamiast sankcji karnych nakładane są przez Prezesa UOKiK kary administracyjne, m.in. za wprowadzenie wyrobu niespełniającego wymagań, bez przeprowadzenia procedury oceny zgodności, brak oznakowania wyrobu (przykładowo brak podania danych kontaktowych producenta) i odpowiednich dokumentów (w zależności od wymagań może to być, np. instrukcja obsługi lub montażu w języku polskim). Maksymalny wymiar kary wynosi 100 tys. zł. Przedsiębiorca, który udowodni, że skutecznie wyeliminował niezgodności lub zagrożenia, będzie mógł uniknąć kary. Każdy producent, importer, dystrybutor, który stwierdzi, że udostępnił na rynku produkt stwarzający zagrożenie, powinien niezwłocznie informować o podjętych działaniach naprawczych właściwe organy nadzoru rynku. Zgodnie z ustawą, na przedsiębiorcę, który wprowadził do obrotu wyrób spełniający wymagania, ale stwarzający zagrożenie, nie będzie nakładana kara pieniężna. Powinien on jednak przedstawić dowody potwierdzające usunięcie zagrożenia: wycofanie z obrotu, zniszczenie lub odzyskanie od użytkowników albo powiadomienie o stwarzanym zagrożeniu. Jeśli tego nie zrobi, organ nadzoru rynku może nakazać takie działania.

Do momentu przyjęcia przez polski Parlament przepisów służących stosowaniu przepisów rozporządzenia (UE) 2019/1020, kontrole prowadzone są i stosowane są środki oraz nakładane sankcje na dotychczasowych zasadach, tj. przewidziane w obecnie obowiązujących przepisach krajowych. Jednocześnie do czasu przyjęcia ustawy służącej stosowaniu rozporządzenia (UE) 2019/1020, zasady dotyczące prowadzenia postępowań administracyjnych i nakładania kar w zakresie obecnych kompetencji Inspekcji Handlowej, nie zmieniły się i akta kontroli nadal są przekazywane Prezesowi UOKiK w celu wszczęcia postępowania.

Aby ułatwić konsumentom i przedsiębiorcom wyszukiwanie informacji związanych z bezpieczeństwem produktów i ich zgodnością z przepisami, Prezes UOKiK prowadzi publicznie dostępny rejestr, do którego wprowadza dane na temat wyrobów niespełniających wymagań lub stwarzających zagrożenie dla konsumentów wraz ze wskazaniem przedsiębiorców odpowiedzialnych za ich wprowadzenie na rynek. Od dnia 16 lipca 2021 r. system ICSMS (System Informacyjny i komunikacyjny działający na podstawie art. 34 rozporządzenia (UE) 2019/1020) jest podstawowym systemem wymiany informacji i

gromadzenia oraz przetwarzania danych związanych z egzekwowaniem zadań nadzoru rynku na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/1020. Inspektorzy Inspekcji Handlowej mają obowiązek wprowadzać dane do tego systemu, zgodnie z art. 34 ust. 4 i 5 rozporządzenia (UE) 2019/1020, czyli m.in. informacje o wynikach kontroli, zastosowanych środkach, czy sprawozdania z badań oraz informacje o podjętych przez podmioty działaniach naprawczych.

- Kontrola wyrobów pod kątem spełniania ogólnych wymagań bezpieczeństwa:

W 2021 r. Inspekcja Handlowa, realizując założenia strategii polityki konsumenckiej, swoje działania skoncentrowała także na prowadzeniu kontroli w zakresie spełniania przez produkty ogólnych wymagań bezpieczeństwa określonych w ustawie z dnia 12 grudnia 2003r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz.222). Monitoring rynku w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów prowadzony był, wzorem lat ubiegłych, głównie w oparciu o analizę wyników wcześniejszych kontroli zrealizowanych przez Inspekcję Handlową. Planowe kontrole objęły w głównej mierze obszary, w których stwierdzono najwięcej nieprawidłowości, w szczególności mających bezpośredni wpływ na zdrowie lub życie konsumentów oraz sektory kontrolowane w odległych okresach czasu. Istotnym kryterium brany pod uwagę była również masowość użytkowania oraz popularność wśród nabywców poszczególnych produktów, jak również adresatów, np. duże grupy kupujących lub konsumenci wrażliwi (np. dzieci lub osoby starsze). Ich efektem było eliminowanie z obrotu tych produktów, które stwarzają zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Ponadto kontrolą z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów objęte zostały wyroby wymienione w systemie RAPEX (System Szybkiego Ostrzegania – Rapid Alert System) oraz unijnego systemu informacyjno – komunikacyjnego dla celów nadzoru rynku - ICSMS (Polski punkt kontaktowy zrzesza 10 organów nadzoru rynku oraz UOKiK) oraz zgłoszeń pochodzących od konsumentów, przedsiębiorców i z innych źródeł. W ubiegłym roku kontrolowano następujące zagadnienia:

1. Kontrola dziecięcych fotelików rowerowych montowanych do roweru: przed kierownicą, między kierownicą a rowerzystą, z tyłu roweru.
2. Kontrola wysokich krzesełek dla dzieci do karmienia.
3. Kontrola kojców mieszkaniowych.
4. Kontrola łóżek dziecięcych i łóżek dziecięcych składanych o długości wewnętrznej od 900mm do 1400mm.

Oceniając bezpieczeństwo produktów uwzględniono:

- cechy produktu, w tym jego skład, opakowanie, instrukcje montażu i uruchomienia, a także biorąc pod uwagę rodzaj produktu – instrukcje instalacji i konserwacji,
- oddziaływanie na inne produkty, jeżeli można w sposób uzasadniony przewidzieć, że będzie on używany łącznie z innymi produktami,
- wygląd produktu, jego oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące jego użytkowania i postępowania z produktem zużyтым oraz wszelkie inne udostępniane konsumentowi wskazówki lub informacje dotyczące produktu,
- kategorie konsumentów narażonych na niebezpieczeństwo w związku z używaniem produktu, w szczególności dzieci i osoby starsze.

2. Kontrole jakości paliw płynnych i gazu oraz paliw stałych:

Realizując całoroczny plan kontroli Inspekcji Handlowej na 2021 r., zgodnie z wytycznymi Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, jako Zarządzającego Systemem Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw, kontynuowano kontrole w oparciu o ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 133). Program kontroli jakości paliw dotyczył kontroli: jakości paliw ciekłych, takich jak benzyny silnikowe RON 95 i RON 98 oraz oleju napędowego, jakości biopaliw ciekłych, w tym powszechnie dostępnych tj. estrów stanowiących samoistne paliwo oleju napędowego z zawartością 20 % estrów, benzyn silnikowych zawierających od 70 % do 85 % bioetanolu oraz biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranych flotach pojazdów (nie są ogólnie dostępne), biopaliw ciekłych wytwarzanych przez rolników na własny użytek, jakości gazu skroplonego (LPG) i sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG), innych paliw odnawialnych, innych niż biopaliwa ciekłe, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 1155 ze zm.), zawartości siarki w lekkim oleju opałowym; oznakowania dystrybutorów do biopaliw ciekłych u właścicieli i użytkowników wybranych flot, a także oznakowania zbiorników, w których magazynowane są biopaliwa ciekłe przeznaczone do wybranych flot pojazdów; obowiązku sprawdzania, na zlecenie zarządzającego, czy nastąpiły zmiany danych zawartych w zgłoszeniu dotyczącym zamiaru stosowania biopaliw ciekłych w wybranych flotach

pojazdów; obowiązku zamieszczania w miejscu ogólnodostępnym na stacji paliwowej lub zakładowej czytelnych informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych; obowiązku wprowadzania benzyn silnikowych o zawartości tlenu – wynoszącej 2,7% masy oraz bioetanolu – wynoszącej do 5,0% objętościowo lub eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego – wynoszącej do 15,0% na stacjach na których wprowadzane są do obrotu benzyny silnikowe zawierające od 5,0% do 10,0% objętościowo bioetanolu lub od 15,0% do 22,0% objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego; oznakowania dystrybutorów używanych na stacjach paliwowych do benzyn silnikowych zawierających od 5,0% do 10,0% objętościowo bioetanolu lub od 15,0% do 22,0% objętościowo eteru etylo-tert-butyłowego lub eteru etylo-tert-amylowego; oznakowania dystrybutorów używanych na stacjach paliwowych do paliw ciekłych zawierających dodatki metaliczne.

W dniu 12 września 2018 r. weszła w życie ustawa z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018r., poz. 1654), która objęła swym zakresem kontrolę jakości paliw stałych w Polsce. W dniu 4 listopada 2018 r. weszły w życie ponadto trzy rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r.: w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych oraz w sprawie metod badania jakości paliw stałych (odpowiednio: Dz. U. z 2018r., poz. 1890, 1891, 1893). Zgodnie w ww. przepisami, Inspekcja Handlowa prowadziła kontrole jakości paliw stałych u przedsiębiorców dokonujących obrotu paliwami stałymi, w toku których były pobierane i badane próbki produktów w akredytowanych laboratoriach, z którymi umowy zostały podpisane przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Inspekcja Handlowa posiada także uprawnienia do sprawdzania u przedsiębiorców wprowadzających paliwa stałe, czy przekazują oni konsumentom świadectwa jakości paliw stałych, o których mowa w art. 6c ustawy o zmianie ustawy, o której mowa wyżej. Obowiązek wystawienia świadectwa jakości spoczywa na przedsiębiorcy wprowadzającym do obrotu paliwa stałe w chwili, gdy oferuje do sprzedaży paliwa stałe, które, zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania, są przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe ma obowiązek wystawić świadectwo jakości dla partii paliwa, którą oferuje do sprzedaży, a następnie ma obowiązek przekazywać kopie tego świadectwa potwierdzone za zgodność z oryginałem każdemu nabywającemu paliwa stałe.

Powyższa zmiana wprowadziła system kar administracyjnych w przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe nie wystawia dokumentu potwierdzającego wymagania jakościowe paliwa stałego określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych albo nie przekazuje podmiotom nabywającym paliwa stałe, zgodnie z ustawą kopii świadectw jakości paliw stałych potwierdzonych za zgodność z oryginałem. Wysokość kar pieniężnych wymierzanych przez wojewódzkiego inspektora w tych przypadkach wynosi od 10 tys. do 100 tys. w zależności od wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego.

Realizując całoroczny plan kontroli Inspekcji Handlowej na 2021 r., zgodnie z wytycznymi Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, jako Zarządzającego Systemem Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw, kontynuowano kontrole jakości paliw stałych w oparciu o ustawę o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Program kontroli jakości paliw stałych dotyczył kontroli paliw stałych, które zgodnie z przepisami ustawy są przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, w zakresie: jakości paliw stałych u przedsiębiorców wprowadzających do obrotu paliwa stałe, wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), jakości paliw stałych u przedsiębiorców wprowadzających do obrotu paliwa stałe oraz wymagań wynikających z dokumentu potwierdzającego spełnienie wymagań jakościowych (świadectwa jakości), przestrzegania przez przedsiębiorców wprowadzających paliwa stałe do obrotu obowiązku wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie wymagań jakościowych (świadectwa jakości) oraz przekazywania kopii świadectwa jakości każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. W toku kontroli sprawdzane są także obowiązki wynikające z art. 6 c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. czy przedsiębiorcy przechowują kopie świadectw jakości wystawionych na rzecz podmiotów nabywających paliwo stałe przez okres 2 lat od dnia ich wystawienia. W związku z ujawnionymi uchybieniami, kontrolowanych przedsiębiorców pouczano o obowiązujących w tym zakresie przepisach. Sposób archiwizacji oraz prawidłowość sporządzania świadectw jakości paliw stałych została poprawiona i dostosowana przez kontrolowanych przedsiębiorców do obowiązujących wymogów prawnych. W wielu przypadkach stwierdzono, iż przedsiębiorcy nie wystawiali i nie przekazywali podmiotom nabywającym paliwa stałe świadectw jakości paliw stałych, zgodnie z zapisem art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – w stosunku do tych podmiotów zostały wszczęte postępowania

administracyjne. Ponadto wszystkie te podmioty podjęły w toku kontroli stosowne działania eliminujące powyższe nieprawidłowości.

Przeprowadzone w 2021 r. w ramach Systemu Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw kontrole jakości paliw potwierdziły, że wskazane są dalsze systematyczne kontrole tego sektora rynku. Szczegółowe dane z tej tematyki zostały zawarte w odrębnym sprawozdaniu pt. „Sprawozdanie Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej we Wrocławiu z kontroli jakości paliw realizowanych w ramach Systemu Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw Stałych w roku 2021 na terenie województwa dolnośląskiego” (w załączeniu).

3. Kontrola legalności i rzetelności obrotu produktami i świadczenia usług:

- Kontrola artykułów nieżywnościowych i usług:

1. Kontrola prawidłowości obrotu akumulatorami samochodowymi i bateriami.
2. Kontrola prawidłowości oznakowania opakowań jednostkowych produktów biobójczych i wyrobów poddanych działaniu produktów biobójczych w sprzedaży hurtowej i detalicznej.
3. Kontrola legalności i rzetelności działania placówek handlowych i gastronomicznych działających w miejscowościach turystycznych, na dworcach kolejowych i autobusowych oraz na stacjach paliw i głównych szlakach komunikacyjnych (lokale gastronomiczne).
4. Kontrola prawidłowości obrotu wyrobami alkoholowymi i nikotynowymi.
5. Kontrola przestrzegania przez przedsiębiorców wymagań ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1893).
6. Kontrola legalności i rzetelności przedsiębiorców świadczących usługi rekreacyjne (sale zabaw, parki trampolin, ścianki wspinaczkowe, wypożyczalnie).
7. Kontrola farb i lakierów zawierających lotne związki organiczne (farby do użytku wewnątrz budynków, farby do gruntowania).

8. Kontrola obuwia, odzieży i wyrobów włókienniczych w zakresie zawartości kadmu i ołowiu (obuwie tekstylne lub z elementami tekstylnymi, odzież lub inne powiązane akcesoria włókiennicze).
9. Kontrola klejów na zawartość toluenu i chloroformu (kleje przeznaczone do powszechnego użytku: kleje cyjanoakrylowe, typu super glue, kropelka, kleje kontaktowe, kleje polimerowe – rozpuszczalnikowe typu butapren).
10. Kontrola produktów włókienniczych (wyroby pończosznice i odzież dla małych dzieci, np. skarpety rajstopy, stopki, podkolanówki, śpiochy, pajace, kaftaniki, wyprawka szkolna, np. t-shirt, spodenki, dresy, bluzy, polary, garnitury i koszule, odzież wierzchnia, np. kurtki, płaszcze, peleryny).
11. Kontrola wyrobów skórzanych, w tym obuwia w zakresie chromu (obuwie skórzane, kaptcie skórzane).
12. Kontrola obuwia w zakresie zawartości wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych WWA (obuwie wykonane w całości lub posiadające elementy z gumy lub polichlorku winylu, obuwie wykonane z imitacji skóry – poliuretan).
13. Kontrola kotłów na paliwo stałe o mocy nominalnej do 500 kW w zakresie wymagań ustawy – Prawo ochrony środowiska (badanie emisji).
14. Kontrola prawidłowości przekazywania przez przedsiębiorców informacji o cenach towarów i usług.
15. Kontrola prawidłowości oznakowania i obrotu kosmetykami (produkty kosmetyczne: przeznaczone dla małych dzieci, kremy do opalania z filtrem UV i balsamy nawilżające po opalaniu, żele antybakteryjne).
16. Kontrola prawidłowości wprowadzania do obrotu przedmiotów wyposażenia lub części przeznaczonych dla konsumentów w zakresie uzyskania potwierdzenia spełniania wymagań technicznych, tj. posiadania świadectw homologacji (części samochodowe, wyposażenia, w tym urządzenia przytrzymujące dzieci w pojazdach samochodowych, tj. foteliki i dodatkowe pasy samochodowe dla dziecka przytrzymujące podczas transportu, podstawki do siedzenia).
17. Kontrola obuwia, odzieży i wyrobów włókienniczych w zakresie formaldehydu (obuwie tekstylne lub z elementami tekstylnymi, odzież lub inne powiązane akcesoria włókiennicze).

W celu usprawnienia wzajemnej współpracy pomiędzy administracjami państw członkowskich w procesie wdrażania i stosowania przepisów dyrektyw rynku wewnętrznego

UE Inspekcja Handlowa uczestniczy w systemie wymiany informacji na rynku wewnętrznym – IMI (przeznaczony na potrzeby dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym oraz dyrektywy 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych), służącym do wymiany informacji o usługodawcach i ich działalności.

Działalność Inspekcji Handlowej przejawia się także udziałem w prowadzeniu portalu informacyjnego – RIPE, dotyczącego egzekwowania przepisów nałożonych rozporządzeniem REACH – rozporządzenie Parlamentu i Rady (WE) nr 1907/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów, utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dziennik Urzędowy UE L 396 z 30.12.2006 r. oraz sprostowanie w Dzienniku Urzędowym UE L 136 z 29.5.2007 r.) i CLP – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dziennik Urzędowy UE L 353/1 z 31.12.2008 r.).

W roku 2021 kontynuowane były kontrole wprowadzonych do obrotu kotłów na paliwo stałe o znamionowej mocy cieplnej nie większej niż 500 kW. Celem tych kontroli było sprawdzenie czy kotły spełniają wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 1 sierpnia 2017 r. w sprawie wymagań dla kotłów na paliwo stałe (Dz. U. z 2017 r., poz. 1690 ze zm.), w szczególności czy kocioł posiada dokumentację techniczną oraz czy dokumentacja ta potwierdza, że kocioł spełnia wymagania dla kotłów w zakresie granicznych wartości emisji paliw oraz granicznych wartości sprawności cieplnej, określonej w załączniku do ww. rozporządzenia. Analizie, w toku kontroli, podlega dokumentacja techniczna oraz dokonywane są oględziny kotłów pod kątem: czy w wyrobach z zamontowanym automatycznym sposobem zasilania paliwem stałym nie został zamontowany, niezgodnie z ww. rozporządzeniem, element konstrukcyjny pozwalający na ręczne zasilanie; czy kotły z systemem oczyszczania spalin stanowiącym integralną całość konstrukcyjną, posiadają badania dopuszczające kocioł do obrotu i użytkowania; czy instrukcje obsługi oraz tabliczki znamionowe kotłów zawierają informacje o rodzaju i parametrach jakościowych paliwa stałego zalecanego przez producenta; czy w przypadku kotłów wielopaleniskowych

oraz kotłów przeznaczonych do zasilania więcej niż jednym rodzajem paliwa stałego, w dokumentacji jest potwierdzenie, że spełniają one wymagania w zakresie granicznych wartości emisji oraz granicznych wartości sprawności cieplnej dla wszystkich rodzajów palenisk oraz paliw stałych zleconych przez producenta.

W przypadku stwierdzenia, że kocioł na paliwo stałe nie spełnia wymagań wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakładał na przedsiębiorcę, na podstawie art. 321 k ust. 1 w związku z art. 171 ustawy – Prawo ochrony środowiska, administracyjną karę pieniężną (również w przypadku niespełniania wymagań o których mowa w ww. rozporządzeniu). Kara pieniężna wynosi do 5% przychodu przedsiębiorcy osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym, jednak nie mniej niż 10 000zł i nakładana jest w drodze decyzji administracyjnej.

W ramach działalności kontrolnej w ww. dziedzinie Inspekcja Handlowa korzysta z systemu CRAWLER, służącego do badania w sposób zautomatyzowany zawartości witryn internetowych (np. portali aukcyjnych) pod kątem zamieszczania na nich ofert sprzedaży kotłów niespełniających norm emisyjnych, określonych w rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 1 sierpnia 2017 r. w sprawie wymagań dla kotłów na paliwo stałe wraz ze wskazaniem przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu kotły niezgodne z przepisami prawa. Zakres oceny dokonywanej przez inspektorów obejmuje również przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/1187 z dnia 27 kwietnia 2015 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla kotłów na paliwo stałe i zestawów zawierających kocioł na paliwo stałe, ogrzewacze dodatkowe, regulatory temperatury i urządzenia słoneczne, obejmujące obowiązki dostawców, dystrybutorów oraz informacje, które powinny być podawane w przypadku sprzedaży, wypożyczenia lub sprzedaży ratalnej przez Internet. W przypadku stwierdzenia przez inspektorów niezgodności, takich jak np. nieprawidłowo uwidocznionej etykiety energetycznej lub brak uwidocznionej etykiety energetycznej, albo brak dołączonej karty produktu tutejszy organ może zastosować w szczególności środki miękkie (pismo) lub kontrolę. W takich przypadkach przedsiębiorca (o ile zaistnieje możliwość znalezienia odpowiedzialnego za produkt przedsiębiorcy) informowany jest także o naruszeniu przepisów ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 378) przewidującej w art. 17 ust. 1 możliwość nałożenia kary pieniężnej przez właściwego miejscowo wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej, której podstawą obliczenia jest kwota

stanowiąca przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej ogłoszone w Komunikacie Prezesa GUS za rok poprzedzający rok nałożenia kary.

Inne kontrole:

W 2021 r. Inspekcja Handlowa objęła również kontrolą produkty, pod względem zgodności z deklarowaną przez producentów szczegółową charakterystyką, a także z informacjami zamieszczonymi na opakowaniach jednostkowych lub reklamach. W toku każdej kontroli sprawdzano także oznakowanie produktów czy spełnia wymagania określone prawem oraz czy nie wprowadza konsumentów w błąd. Przy doborze tematów kontroli uwzględniono obszary, w których występują największe zagrożenia naruszeń interesów konsumentów, takie jak: nieuczciwa promocja produktów, niewłaściwa informacja o towarach i ich cenach oraz inne praktyki naruszające interesy konsumentów.

W roku 2021 r. tutejszy Inspektorat prowadził także działania w formie kontroli własnych oraz interwencyjnych, w oparciu o skargi uzyskiwane od konsumentów i przedsiębiorców oraz w oparciu o informacje otrzymywane z pozostałych organów nadzoru rynku i organizacji konsumenckich. Kontynuowano kontrole prawidłowości funkcjonowania placówek handlowych, w szczególności w zakresie uwidaczniania cen i innych informacji przewidzianych przepisami, uwidaczniania wywieszek o szkodliwości spożywania alkoholu, rzetelności obsługi nabywców poprzez dokonywanie zakupu kontrolnego (art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o Inspekcji Handlowej).

W toku kontroli prawidłowości świadczenia usług sprawdzano jakość i rzetelność ich wykonania przez usługodawcę, a także analizowano umowy, czy nie zawierają niedozwolonych klauzul i warunków ograniczających prawa konsumenta. W przypadku podejrzenia stosowania czynów nieuczciwej konkurencji naruszających interesy konsumentów oraz ujawnienia stosowania nieuczciwych praktyk rynkowych naruszających zbiorowe interesy konsumentów sprawy były kierowane do Prezesa UOKiK, jako organu właściwego.

W związku z wprowadzeniem zmian w wysokości podatku akcyzowego, m.in. na paliwa, na polecenie Prezesa UOKiK inspektorzy kontroli monitorowali wysokość stosowanych cen paliw (benzyny Pb95, oleju napędowego i gazu skroplonego LPG), poprzez prowadzenie ich stałej obserwacji i monitoringu, na wytypowanych stacjach, należących do różnych podmiotów gospodarczych, obejmując stacje koncernowe, sieciowe i prowadzone przez indywidualnych przedsiębiorców, w celu zweryfikowania, czy obniżenie podatku

akcyzowego nie zostało wykorzystane do podniesienia marż na paliwa, czy następują zmiany wysokości cen oferowanych na stacjach paliwowych

Działalność w zakresie postępowania w ramach pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich (ADR), stałego sądu polubownego i poradnictwa konsumenckiego:

W 2021 r. Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej we Wrocławiu niósł pomoc konsumentom przy rozwiązywaniu sporów z przedsiębiorcami i rozpatrzył we własnym zakresie 489 spraw, w tym 456 wniosków z 2021 r. oraz 33 sprawy pozostałe z 2020 r. Jednocześnie wydziały kontrolne reagując na sygnały i informacje przekazywane przez mieszkańców naszego województwa przeprowadziły we własnym zakresie 248 kontroli w placówkach handlowych i usługowych.

W podziale na grupy towarowe załatwiono we własnym zakresie :

- artykuły przemysłowe : 90 kontroli oraz 395 procedur ADR
- art. spożywcze : 155 kontroli i 3 mediacje w ramach procedur ADR
- usługi : 18 kontroli oraz 81 procedur ADR .

Szczegółowy zakres tematyczny wniosków i informacji w grupie art. przemysłowych, dotyczył problemów z jakością obuwia, sprzętu AGD i RTV, mebli, sprzętu komputerowego. W grupie artykułów spożywczych przeprowadzane kontrole dotyczyły nieprawidłowych cen natomiast w grupie usług konsumenci zgłaszali problemy z zawyżonymi cenami, niską jakością usług i brakiem możliwości spisania umowy (najwięcej wniosków dotyczyło usług remontowo-budowlanych, motoryzacyjnych, gastronomicznych i edukacyjnych).

Wpływające do tutejszego Inspektoratu wnioski ADR od konsumentów o wszczęcie procedury pozasądowego rozwiązania sporu były procedowane w trybie mediacji (365) lub koncyliacji (124) przy czym 19 spraw zostało załatwionych w inny sposób w sytuacji kiedy inspektorat nie posiadał kompetencji do udzielenia pomocy lub kiedy przedsiębiorca odmówił udziału w procedowaniu co stwierdzono już na etapie weryfikacji dokumentów. W tych 19 przypadkach konsumenci otrzymali poradę, gdzie mogą dochodzić swoich roszczeń.

Staly Sąd Polubowny:

Liczba wniosków złożonych do Stałego Sądu Polubownego w 2021 r. wyniosła 44. Łączna wartość roszczeń stanowiła kwotę 99326,00 zł. Wnioski dotyczyły:

- sprzętu RTV i AGD – 1 wniosek,
- sprzętu elektronicznego – 5 wniosków,
- odzieży – 1 wniosek,
- obuwia - 12 wniosków,
- mebli – 2 wnioski,
- innych – 10 wniosków,
- usług naprawiania samochodów i innych pojazdów – 2 wnioski,
- usług innych – 11 wniosków.

W omawianym okresie 28 przedsiębiorców nie wyraziło zgody na rozpatrzenie spraw przez sąd polubowny, w tym: 20 przedsiębiorców odmówiło zapisu na Sąd, natomiast 8 przedsiębiorców nie odpowiedziało na propozycję zapisu na sąd polubowny, zachowując milczenie. Z powodu braku właściwości rzeczowej Sądu 2 wnioski pozostawiono bez dalszego biegu. Strony postępowań zawarły łącznie 10 ugód, w tym 5 - przed Sądem, a pozostałe 5 – w postępowaniu wstępnym. Sąd wydał łącznie 2 wyroki zasądzające. Jednocześnie Sąd rozpatrzył w minionym roku 7 spraw (poprzez wydanie 1 wyroku zasądzającego, 2 ugód, 2 przypadków pozostawienia wniosków bez rozpatrzenia z uwagi na milczenie stron, 1 postanowienia o zwrocie wniosku z racji braku zgody na rozpatrzenie sprawy przez sąd polubowny), które wpłynęły w 2020 r. i pozostały do rozpatrzenia w roku 2021. W toku pozostaje 8 spraw wszczętych w 2021 r.

Poradnictwo konsumenckie:

Sieć poradnictwa konsumenckiego obejmuje teren działania Inspektoratu (Wrocław oraz Delegatury w Legnicy, Jeleniej Górze i Wałbrzychu) i umożliwia konsumentom oraz przedsiębiorcom uzyskanie informacji o obowiązujących przepisach w zakresie reklamacji i obrotu handlowego. Porady i instruktaże udzielane są bezpośrednio, telefonicznie oraz pisemnie.

W 2021 roku udzielono ogółem 5357 porad i instruktaży, z czego:

- konsumentom – 4364,
- przedsiębiorcom – 993.

Problematyka porad, dotyczyła przede wszystkim gwarancji, rękojmi (3303), a także innych zagadnień (2054).

W 2021 r. tutejszy Inspektorat prowadził bieżące poradnictwo i działalność edukacyjno-informacyjną w zakresie obowiązujących ustaw i innych przepisów regulujących obrót towarowy. W ramach realizacji zadań współpracowano z innymi organami kontrolnymi działającymi na terenie województwa dolnośląskiego.

Wybrane dane statystyczne dotyczące przeprowadzonych kontroli:

Liczba przeprowadzonych kontroli ogółem – 829.

Sprawy o wykroczenia:

- liczba wniosków o ukaranie ogółem – 23;
- liczba nałożonych mandatów karnych – 55;
- wartość grzywien nałożonych w drodze mandatu – 7450,00 zł;
- kwota grzywien orzeczonych przez sądy - 1900,00 zł.

W 26 przypadkach wobec sprawców wykroczeń na zasadzie art. 41 kw odstąpiono od ich ukarania poprzestając na pouczeniu.

Liczba zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa skierowanych do organów ścigania – 6.

W 2021 r. wydano łącznie 201 decyzji administracyjnych i postanowień. Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ma umocowanie do wydawania rozstrzygnięć w formie decyzji administracyjnych, w szczególności, na podstawie następujących przepisów prawa:

- art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1706) polegających na wycofaniu z obrotu produktów lub niezwłocznym usunięciu stwierdzonych nieprawidłowości ze względu na bezpieczeństwo lub interes konsumentów albo interes gospodarczy państwa,
- art. 18 a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1706) polegających na zakazie dalszego przekazywania substancji, jej mieszaniny lub wyrobu z uwagi na przekroczenie ich dopuszczalnych zawartości określonych w przepisach wydanych na podstawie ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 2289),
- art. 40 k ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (tekst jednolity: Dz. U. z 2019, poz. 155 ze zm.) polegających na zakazie udostępniania

- wyrobu niespełniającego zasadniczych, szczegółowych lub innych wymagań, przez okres nie dłuższy niż 2 miesiące (w przypadku wszczęcia przez Prezesa UOKiK postępowania w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z zasadniczymi wymaganiami okres obowiązywania zakazu może zostać przedłużony do czasu zakończenia tego postępowania, w przypadku gdy organ nadzoru stwierdzi, że wyrób spełnia zasadnicze wymagania, wydaje decyzję o umorzeniu postępowania),
- art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r., poz. 5), polegających na zakazie udostępniania na okres nie dłuższy niż 3 miesiące wyrobów niespełniających wymagań lub stwarzających zagrożenie,
 - art. 140 m ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 450) nakładających karę pieniężną z tytułu wprowadzenia do obrotu wyrobów bez potwierdzenia spełnienia wymagań technicznych, tj. posiadania odpowiedniego świadectwa homologacji,
 - art. 56 ust. 1 pkt 10 c lub ust. 12 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1114 ze zm.) wymierzających karę pieniężną za niewykonanie obowiązku pobrania opłaty recyklingowej od nabywającego lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego, lub przekazywania przez sprzedawców prowadzących jednostkę handlu detalicznego i sprzedających produkty w opakowaniach użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie: dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi albo znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach, co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży,
 - art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 378) wymierzających administracyjną karę pieniężną w związku z niedopełnieniem obowiązków umieszczenia na udostępnionych opraw oświetleniowych w punkcie sprzedaży etykiet efektywności energetycznej,
 - art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 178) nakładających karę pieniężną w związku z niewykonaniem obowiązku uwidocznienia ceny oraz ceny jednostkowej towaru (usługi),

- art. 35 a pkt 9 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 660 ze zm.) wymierzających karę pieniężną w związku z niewykonaniem przez przedsiębiorców w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego dokumentów potwierdzających spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych, tj. świadectwa jakości, wystawieniem świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym albo nie przekazuje kopii świadectwa jakości podmiotowi, który nabywa paliwo stałe,
- art. 198 d ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 1899) wymierzającej karę pieniężną przedsiębiorcy prowadzącemu działalność w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami z tytułu niedopełnienia obowiązku ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej pośrednika w obrocie nieruchomościami,
- art. 91 pkt 25 i 26 c ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1893) wymierzających administracyjną karę pieniężną w związku z nieumieszczeniem w formie widocznych komunikatów przez przedsiębiorców w sposób umożliwiający zapoznanie się konsumentów, dotyczących nieodpłatnego odbioru w punkcie sprzedaży zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego tego samego rodzaju co sprzęt sprzedawany, nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu w miejscu dostarczenia nowego tego samego rodzaju (sprzedaż na odległość), obowiązków nieodpłatnego przyjmowania zużytego sprzętu o wymiarach zewnętrznych nieprzekraczających 25 cm bez konieczności zakupu nowego przez sprzedawców prowadzących jednostkę handlu detalicznego większą niż 400 m² oraz zawierających informacje o punktach zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego,
- art. 321 k ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 1973) wymierzających karę pieniężną w związku z niespełnieniem wymagań dla kotłów na paliwo stałe,
- art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1706) zobowiązujących kontrolowanego do uiszczenia kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych, w wyniku których wykazano, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji,
- art. 40 j ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (tekst jednolity: Dz. U. z 2019, poz. 155) zobowiązujących osoby, które wprowadziły wyrób do

- obrotu lub oddały do użytku do poniesienia opłat związanych z badaniami tych wyrobów w przypadku niespełniania zasadniczych lub szczegółowych wymagań,
- art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 133 ze zm.) zobowiązujących kontrolowanych przedsiębiorców do zwrotu kosztów stanowiących równowartość przeprowadzonych badań próbki paliwa, w przypadku gdy przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie,
 - art. 24 ust. 1 a) ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r., poz. 133 ze zm.) zobowiązujących kontrolowanych przedsiębiorców do zwrotu kosztów stanowiących równowartość przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego i próbki kontrolnej paliwa stałego oraz kosztów poboru próbki paliwa stałego, w przypadku, gdy przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie lub świadectwie jakości paliw stałych,
 - art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r., poz. 5) zobowiązujących podmioty gospodarcze, które wprowadziły wyrób do obrotu lub oddały do użytku do poniesienia opłat związanych z badaniami tych wyrobów w przypadku niespełniania wymagań lub stwarzania zagrożeń (wydawane w formie postanowienia).

Łączna kwota administracyjnych kar pieniężnych nałożonych lub wymierzonych przez tutejszy organ w trybie decyzji lub postanowień wyniosła 149751,00 zł.

W trybie art. 16 ust. 1 pkt 5 cyt. wyżej ustawy o Inspekcji Handlowej w toku kontroli wydano 253 żądania o usunięcie uchybień porządkowych i organizacyjnych.

W ramach współpracy z organami celnymi Inspekcja Handlowa wydała 327 opinii o produktach, dotyczących spełniania zasadniczych wymagań przez wyroby sprowadzane spoza Unii Europejskiej i ogólnego bezpieczeństwa produktów oraz prawidłowości wprowadzania do obrotu wyrobów włókienniczych. Ścisła współpraca w omawianym zakresie umożliwia zatrzymanie na granicy wyrobów, które nie spełniają przepisów obowiązujących we Wspólnocie. Od 16 lipca 2021 r. art. 27 lit. a) rozporządzenia (UE) 2019/1020 wprowadził

wydłużenie z trzech do czterech dni roboczych terminu na wydanie opinii dla organów celno-skarbowych w ramach procedury określonej w art. 25-28 rozporządzenia (UE) 2019/1020.

Realizując swoje zadania ustawowe w 2021 r. Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej we Wrocławiu współpracował z licznymi instytucjami takimi jak: Urzędy Miar, Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Inspekcja Ochrony Środowiska, Inspekcja Farmaceutyczna, Stacje Sanitarne – Epidemiologiczne, Państwowa Inspekcja Pracy, Inspekcja Sanitarna, Inspekcja Weterynaryjna, Urzędy Skarbowe, Urząd Kontroli Skarbowej, Izba Skarbowa, Urząd Komunikacji Elektronicznej, Prokuratury, Komisariaty Policji, Straż Miejska, Urzędy Miast i Gmin, Urząd Marszałkowski, Dolnośląski Urząd Wojewódzki.